

Max Lucado's ketterijen en oecumenische verwarring

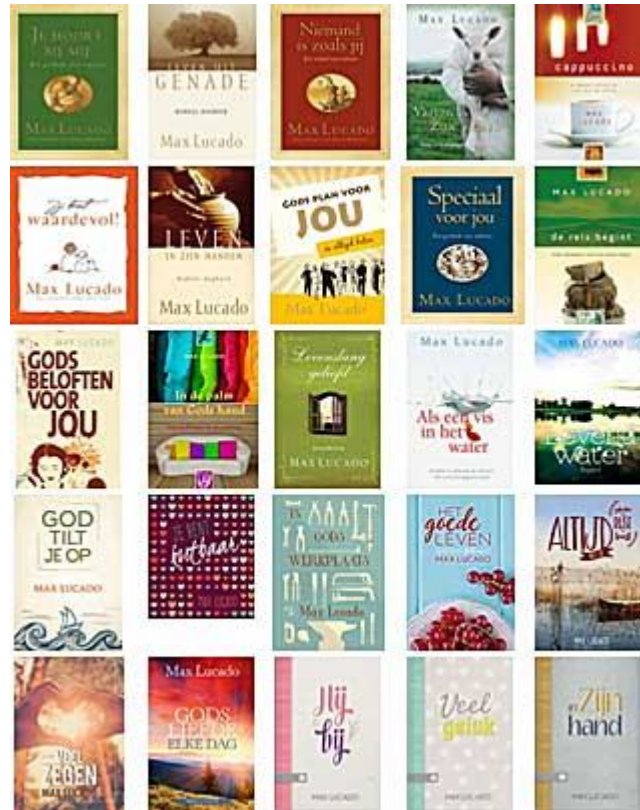
Bron: <http://www.wayoflife.org/reports/max-lucados-heresies-and-ecumenical-confusion.php>

Uitgebreid 8 december 2016 (eerst gepubliceerd 4 september 1998)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (ingekort), plaatjes, inlassen en voetnoten door M.V. 10-12-2016

Max Lucado met rechts slechts een kleine greep uit zijn boeken voor volwassenen. Hij schreef ook tal van boeken voor kinderen

Max Lucado¹ is een van de meest prominente en invloedrijke evangelicale leiders van de scène vandaag. Zijn positief georiënteerde boeken en preken worden in de meeste christelijke boekhandels verkocht. Hij is een populair spreker op een brede waaier van conferenties, inbegrepen Promise Keepers, National Religious Broadcasters, en National Association of Evangelicals.

Lucado heeft nooit afstand genomen van de Church of Christ (Gemeente van Christus)² ketterijen en onderhield een nauwe relatie met Pepperdine University en Abeline Christian University, beide fervente Church of Christ instituten. Een Pepperdine woordvoerder vertelde Dennis Costella, redacteur van *Foundation* magazine, dat Lucado zeven keer uitgenodigd werd op de Pepperdine lectureships (*Foundation*, maart-april 2000). Costella stond in een unieke positie om deze dingen te beoordelen want hij groeide op in de Church of Christ en hij studeerde af bij Pepperdine voordat hij zich bekeerde van de Church of Christ ketterijen.

Eeuwige zekerheid³ is niet belangrijk

Oudste Jennings zei dat hij de doctrine van eeuwige zekerheid niet accepteert, terwijl Lucado zei dat deze doctrine niet belangrijk is in de kerk, en dat oudsten en gelovigen vrij zijn die leer te accep-

¹ Max Lucado (San Angelo (Texas), 11 januari 1955) is een Amerikaans christelijk schrijver en voorganger. In Nederland is hij bekend als de schrijver van de populaire Nerflanders-serie voor kinderen. (Wiki).

² Gemeente van Christus: zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GemeenteVChristus.pdf>

³ Eeuwige zekerheid: zie <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>

teren of te verwerpen. Dit is erg sprekend vermits een juist begrip van redding resulteert in eeuwige zekerheid voor de gelovige. Zij die geloven dat een wedergeboren kind van God zijn redding kan verliezen, begrijpen het Evangelie niet.

Beschouw de volgende bijbelse waarheden over redding. Dit zou sterk uitgebreid kunnen worden (Voor veel meer zie <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>):

1. Redding kan men niet verliezen omdat ze een vrije gift is van Gods genade welke niet vermengd kan worden met werken (Ef. 2:8-10; Tit. 3:3-8; Rom. 3:19-24; 4:4-6; 11:6). Een gift betekent dat ik iets ontving wat ik niet verdien; ze verwijst naar iets wat absoluut kosteloos en onverdiend is. Hoe kan een gift afgenomen worden? Als ze kan afgenomen worden, dan houdt ze op een gift te zijn!
2. Redding kan men niet verliezen omdat ze verkregen wordt door toeschrijving en plaatsvervanging (2 Kor. 5:21; Gal. 2:20; Heb. 9:10; Rom. 4:5). Redding is een ruil. Christus neemt de plaats van veroordeling van de zondaar in, en de gelovige neemt de plaats van gerechtigheid van Christus in. Christus verleent de zondaar iets wat hij niet heeft en niet verdient (gerechtigheid). Dat is de betekenis van de term “rechtvaardiging”. Hoe kan men zo iets verliezen?
3. Redding kan men niet verliezen omdat ze een eeuwige nieuwe positie in Christus is. Zie Efeziërs 1-3. De frase “in Christus” wordt 25 keer gebruikt. Het thema van die hoofdstukken is de positie van de gelovige in Christus. In contrast hiermee: Efeziërs 4-6 beschrijft de gelovige zijn wandel in deze wereld. De term “wandel” wordt daar 9 keer gebruikt. Dit leert ons de belangrijke waarheid dat redding een kwestie is van positie en praktijk, relatie en gemeenschap, statuut en toestand. De positie en de relatie van de gelovige met Christus is eeuwig zeker van het moment af dat hij wedergeboren wordt in Gods gezin, terwijl zijn praktijk en gemeenschap verandert overeenkomstig hoe hij leeft. De gelovige is voor altijd een kind van God alhoewel het kan zijn dat hij niet altijd wandelt in goede gemeenschap tijdens zijn aardse loopbaan. Zie Ef. 4:1, 30; 5:1, 3, 8, waar deze leer is beschreven.
4. De zegeningen van redding kan men niet verliezen vanwege de leer van uitverkiezing. Uitverkiezing doet de menselijke verantwoordelijkheid niet teniet (2 Th. 2:10-13; vergelijk ook Hand. 13:46 met Hand. 13:48). Maar goddelijke uitverkiezing belooft juist zekerheid voor de gelovige (Rom. 8:28-39). Uitverkiezing *garandeert* verheerlijking (Rom. 8:30) en *belooft* dat er geen veroordeling zal zijn (Rom. 8:31-34; 1 Pet. 1:2-5).
5. Redding kan men niet verliezen wegens de waarde van Christus' bloed (Rom. 3:24-25). De term “verlost” verwijst naar de prijs die betaald werd voor onze redding. Ze beschrijft de aankoop van een slaaf en dan de vrijlating en verlossing van die slaaf om de nieuwe liefdevolle Meester te dienen in gezinsverband. De term “verzoening” verwijst ook naar de prijs van de redding. Deze term verwijst naar de vereffening van een schuld of de prijs die betaald werd voor de slaaf. 1 Korinthiërs 6:20 zegt dat wij gekocht zijn voor een prijs. 1 Petrus 1:18-19 zegt dat de prijs het bloed van Christus is, dat erg kostbaar is. Romeinen 5:20 leert dat de betaalde prijs veel groter is dan de schuld. Als ik mijn redding zou kunnen verliezen, dan betekent dit dat de daarvoor betaalde prijs niet toereikend was, en dat ik daaraan iets moet toevoegen, en als ik mijn deel niet zal bijdragen zal ik verloren gaan. Zo'n leer devalueert het bloed van Christus enorm.

De doctrine van eeuwige zekerheid is het natuurlijke resultaat van een juist begrip van het evangelie van redding.

Doctrine is niet erg belangrijk

In mijn telefoonconversatie met Max Lucado en met oudste Jennings kreeg ik de duidelijke impressie dat doctrine voor hen niet erg belangrijk was. Vlak na mijn gesprek met Lucado schreef ik een samenvatting van mijn observaties:

“Lucado zei dat hij een ‘beweging van genade’ vertegenwoordigt in de Churches of Christ, ‘een afwijken van legalisme’. Ik voel dat we een beweging zien die zich weg beweegt van de oudere rigide leerstellige posities, door de jongere mannen die de leiding hebben genomen. Ik zag een ander voorbeeld hiervan in een recent artikel van *Charisma* magazine over de United Pentecostal Church. Het zei dat sommige van de jongere mannen niet tevreden zijn met het legalisme van het

verleden en sommige punten van hun leerstellige positie willen aanpassen ter wille van oecumenisme. Zelfs de cultus/sekten stromen naar deze beweging, vertegenwoordigd door de Worldwide Church of God⁴. Deze nieuwe leiders zijn oecumenisch en vinden doctrine niet zo belangrijk. De fijnere dingen van de leer betekenen niets voor hen. De doctrine van eeuwige zekerheid is daarom voor hen van geen belang. Het wordt alsmear moeilijker de ketterij van ketterse kerken nauwkeurig aan te wijzen. De vlotlopende, leerstellig generische kerk is de norm aan het worden” (David Cloud, 9-6-1997).

Oecumenisme

Lucado heeft een on-Schriftuurlijke kijk op christelijke eenheid die de muren van afscheiding tussen waarheid en dwaling helpt af te breken, en de weg plaveit naar de stichting van een eengemaakte, afvallige wereldkerk.

Lucado hielp een oecumenische alliantie van pastors te organiseren in zijn thuisstad. De pastors leerden “de verschillen weg te doen” om persoonlijke relaties te verdiepen. De alliantie omvat vrouwelijke pastors, charismaten en anderen. Cindy Daniel, bijvoorbeeld, is co-pastor met haar echtgenoot van de Expect a Miracle Church. Newman Dollar, pastor van City View Christian Fellowship, die, met Lucado, een van de stichters was van deze oecumenische gemeenschap, vertelde aan de *San Antonio Express-News* (19-2-2000) dat hij graag meer pastors uit katholieke kerken wou zien participeren.

Lucado was een ondertekenaar van de bedrieglijke “The Gift of Salvation” overeenkomst tussen evangelicals en katholieken in november 1997. Deze verklaring was ook gekend als “Evangelicals and Catholics Together II”. Wij ontmaskerden het gevaar en de dwaling van deze verklaring in het artikel “Evangelicals and Catholics Confusing the Gift of Salvation”. Wij observeerden dat “The Gift of Salvation” zwak is en, in de oecumenische context, een ontoereikende affirmatie van de doctrine van bijbelse rechtvaardiging. In typische New Evangelical stijl hebben de evangelicale auteurs en ondertekenaars vele dingen weggelaten die noodzakelijk zijn om het ware bijbelse evangelie af te bakenen van de valse Rooms-katholieke versie. Voor het grootste deel is wat zij stelden over rechtvaardiging niet inherent on-Schriftuurlijk; HET ERNSTIGSTE PROBLEEM LIGT IN WAT ZIJ NALIETEN TE STELLEN. Dit, uiteraard, is de fundamentele dwaling van het New Evangelicalisme.

Lucado’s on-Schriftuurlijke kijk op eenheid was ook evident toen hij in 1996 de Promise Keepers⁵ Clergy Conference in Atlanta, Georgia, toesprak. Volgens Promise Keeper leider Dale Schlafer, waren priesters, bisschoppen en pastors, van elke denominatie in Amerika, present. In feite hadden Promise Keepers, een aantal jaren, een Rooms-katholieke directeur, en katholieke priesters hebben gesproken op Promise Keepers evenementen.

Lucado’s boodschap op de Clergy Conference behandelde “Denominational Harmony: From Bondage to Freedom”. Lucado zei: “Ik onderwerp mezelf aan het Woord en onderscheidt kerngelofpunten. Maar, al te lang hebben we toegestaan dat onze verschillen ons verdeelden in plaats dat onze overeenkomsten ons zouden verenigen”. Hij drong bij de mannen aan om de premisse “In essentiële dingen eenheid, in niet-essentiële dingen barmhartigheid” te ondertekenen.

Het principe “In essentiële dingen eenheid, in niet-essentiële dingen barmhartigheid” is een rookgordijn, een afleidingsmaneuver voor ongehoorzaamheid aan Gods Woord. Alhoewel niet elke leer van de Schrift van gelijke belangrijkheid is, deelt de Bijbel de leer niet op in essentiële en niet-essentiële zaken. Timotheüs’ taak in Efeze was te verzekeren dat GEEN ANDERE LEER zou toegestaan worden (1 Timotheüs 1:3). Er is hier geen hint dat sommige delen van de apostolische waarheid “niet essentieel” zouden zijn. Paulus zette zich in om HET HELE RAADBESLUIT VAN GOD te verkondigen (Handelingen 20:27). De man die ernaar streeft getrouw te zijn aan elk deel van de nieuwtestamentische waarheid, zal zich onmogelijk comfortabel kunnen voelen in een oe-

⁴ Of **Armstrongisme**, zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/VKG.pdf> .

⁵ **Promise Keepers**, zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/PromiseKeepers.pdf> .

cumenische context. Zoals een wijs man observeerde: “Je zal een beperkte gemeenschap hebben, óf je zal een beperkte boodschap hebben”.

In Atlanta beweerde Lucado dat “de zonde van verdeeldheid ervoor zorgt dat mensen naar de hel gaan”!

Hij zei verder: “De stap naar eenheid is acceptatie, en niet langer kwaad te spreken van elkaar. Zou het niet prachtig zijn niet gekend te zijn als protestant of katholiek? Dit is een goddelijke droom maar niemand in onze generatie heeft ooit de Kerk verenigd gezien”.

Dit is geen goddelijke droom; dit is de visie van de religieuze Hoer die Johannes beschreef in Openbaring 17. De Promise Keepers zijn verward met betrekking tot de kerk. De ware kerk is niet samengesteld uit alle zogenaamde christelijke denominaties. De focus in de nieuwtestamentische geschriften ligt op de kerk als een lichaam van gedoopte, ware gelovigen die zich plaatselijk organiseren volgens het apostolische patroon voor de vervulling van de Grote Opdracht. Dit is de kerk als “zuil en fundament van de waarheid” (1 Timotheüs 3:15). De kerk definiëren als zijnde de denominaties van onze dag, en deze hutsepot van leerstellige en morele dwalingen op te roepen “to stand together” (samen op te komen) is uiterste verwarring. De denominaties vandaag zijn meer verwant met de Hoer van Openbaring 17 dan met de kerk van Jezus Christus.

Volgens Ralph Cola’s ooggetuigenrapport van de 1996 Promise Keepers Clergy Conference: “Lucado dan pleitte dat elke clerusman die ooit gesproken heeft tegen een andere groep of denominatie, een lidmaat van die groep moet zoeken en hem zijn excuses aanbieden. Contemporaine christelijke zanger Steve Green brulde daarop herhaaldelijk: ‘Let the Walls Come Down’ (Laat de muren neerkomen). De 40.000 bedienaren riepen, floten, klaptten in de handen en juichten toen zij werkten aan een alsmaar hoger toppunt van emotie” (*An Eyewitness Report on the 1996 Clergy Conference for Men*, Atlanta, Georgia, 13-15 februari 1996).

Moeten wij ons verontschuldigen voor het waarschuwen van mensen tegen valse evangeliën, valse geesten, valse christussen, valse sacramenten, valse middelaars, valse zienswijzen met betrekking tot de kerk en de Schrift? Moeten wij ons verontschuldigen voor het waarschuwen tegen zonde, wereldlijkheid en compromis? Ik heb gesproken tegen vele christelijke groepen en denominaties, omdat God mij gebiedt de waarheid te prediken EN dwaling te ontmaskeren (2 Timotheüs 4:1-6). Ik weiger me te verontschuldigen voor mijn streven God te gehoorzamen. Door Gods hulp zal ik doorgaan met het ontmaskeren van dwaling totdat de Heer me wegneemt naar Zijn heerlijkheid. En door Gods genade zal ik namen noemen en specifiek zijn met betrekking tot dwaling en zonde, opdat zij die oren hebben in staat zouden zijn acht te slaan op de waarschuwing

In zijn boek *In the Grip of Grace*, dankt Lucado God voor de Pentecostals, Anglicanen, Southern Baptists, Presbyterianen en Rooms-katholieken.

Lucado is een wolf in schapenvacht. Hij wil dat Gods volk valse leer door de vingers ziet ter wille van (een valse) eenheid, en dit wordt nergens geleerd in de Schrift. Wij moeten valse leraars in het oog houden en ons van hen afkeren (Romeinen 16:17), ons afkeren van hen die “een schijn van godsvrucht maar de kracht ervan verloochend” hebben (2 Timotheüs 3:5). Wij moeten “strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3), en het is onmogelijk om tegelijk te strijden voor gezonde leer én te streven naar oecumenische eenheid. Paulus zocht geen eenheid met ketters; hij berispte hen scherp (bv. 1 Kor. 15:35-36; Gal. 5:7-10; Kol. 2:8).

Contemplatief mysticisme

Lucado gaf zijn steun aan contemplatief gebed middels de publicatie van *Cure for the Common Life*. In dit gevaarlijk boek promoot hij de boeddhistische katholieke monnik **Thomas Merton** die panentheïsme en universalisme onderwees.

Merton was “een sterke bruggenbouwer tussen Oost en West” (*Twentieth-Century Mystics*, p. 39).

Het *Yoga Journal* observeerde het volgende:

“Merton had zen-boeddhisme, soefisme, taoïsme en vedanta [hindoeïsme] ontmoet al vele jaren vóór zijn Aziatische reis. Merton was in staat de stroom bloot te leggen waar de wijsheid van Oost

en West samenvloeien, verder dan dogma, in de diepten van innerlijke ervaring. ... Merton omarmde de spirituele filosofieën van het Oosten en integreerde deze wijsheid in zijn eigen leven door directe praktijk” (*Yoga Journal*, jan.-febr. 1999, geciteerd uit de Lighthouse Trails website).

Thomas Merton, wijlen Rooms-katholieke monnik en mysticus, geloofde dat er vele wegen zijn naar God. Oosterse stijl meditatie, de godheid woont in alle dingen en in alle mensen. Citaten:

“Ik zie geen contradictie tussen boeddhisme en christendom ... ik neem me voor een zo goed mogelijke boeddhist te worden als ik kan”.

“Het is een heerlijke bestemming een lid te zijn van het menselijke ras ... Nu realiseer ik me wat wij allen zijn ... Als zij [mensen] zich maar eens konden zien zoals zij werkelijk zijn ... Ik denk dat het grote probleem zou zijn dat we neer zouden vallen en elkaar zouden aanbidden ... In het centrum van ons wezen is er een punt van nietsheid dat niet geraakt is door zonde en illusie, een punt van pure waarheid ... Dit kleine punt ... is de pure heerlijkheid van God in ons. Het is in iedereen”. *Conjectures of a Guilty Bystander* - <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heengaan.pdf>

Merton was een student van zen-meester D.T. Suzuki en boeddhistische monnik Thich Nhat Hanh. De titels van Mertons boeken omvatten *Zen and the Birds of the Appetite* en *Mystics and the Zen Masters*. Merton zei: “Ik zie geen contradictie tussen boeddhisme en christendom. De toekomst van zen ligt in het Westen. Ik neem me voor een zo goed mogelijke boeddhist te worden als ik kan” (David Steindl-Rast, “Recollection of Thomas Merton’s Last Days in the West”, *Monastic Studies*, 7:10, 1969, http://www.gratefulness.org/readings/dsr_merton_recol2.htm).

Merton adopteerde de ketterij dat binnenin elk mens een zuivere vonk is van goddelijke verlichting, en dat mensen God kunnen kennen middels een verscheidenheid van paden:

“In het centrum van ons wezen is er een punt van nietsheid, dat niet geraakt is door zonde en illusie, een punt van pure waarheid, een punt of vonk die geheel God toebehoort. Het is als een zuivere diamant die schittert door het onzichtbare licht van de hemel. Het is in iedereen. ... de poort van de hemel is overal” (*Soul Searching: The Journey of Thomas Merton*, 2007, DVD).

Merton zei dat monniken van alle religies “broeders” zijn, en “reeds één” zijn. Op een intergeloofsmeeting in Calcutta, India, in 1968, gesponsord door de Temple of Understanding, zei Merton:

“Ik kwam met de intentie van misschien iets te zeggen tot monniken van alle religies omdat ik verondersteld wordt een monnik te zijn. ... Mijn beste broeders, wij zijn reeds één. Maar we beelden ons in dat we dat niet zijn. En wat wij moeten ontdekken is onze oorspronkelijke eenheid. Wat wij moeten zijn is wat wij zijn” (“Thomas Merton’s View of Monasticism”, a talk delivered at Calcutta, October 1968, *The Asian Journal of Thomas Merton*, 1975 edition, appendix III, p. 308).

Merton gebruikte de termen God, Krisjna en Tao onderling door elkaar.

In 2009 bezocht ik de Abbey of Gethsemani in Kentucky, waar Merton leefde en waar hij is begraven. Vele boeken stonden uitgestald die intergeloofseenheid promoten. Daarbij bevonden zich *Zen Keys* door Thich Nhat Hanh, *Bhagavad Gita* (hiendoegeschriften), *Buddhists Talk about Jesus and Christians Talk about Buddha*, *Meeting Islam: A Guide for Christians*, en *Jesus in the World’s Faiths*.

Dat Lucado Merton citeert en naar hem verwijst op een positieve wijze, is onvergeeflijk en is een bewijs van zijn totaal engagement tot contemplatief mysticisme, ongeacht welke manke excuses hij zou kunnen opgeven.

Lucado citeert ook new age mysticus Martin Buber’s *The Way of Man*. Lucado promoot Buber’s new age ketterij dat elk mens een “goddelijke vonk” in zich heeft. Hij citeert verder de katholieke “Sint” Thomas van Aquino, Eugene Peterson, en ook **Richard Foster**, de meest prominente populariseerder van katholiek mysticisme vandaag.

Lucado tracht katholiek contemplatief mysticisme te verpakken tot een onschuldige en Schriftuurlijke evangelicale praktijk. Hij zegt zelfs dat het niet “mystiek” is, maar dit is vals zoals we hebben bewezen in ons gratis eBook *Evangelicals and Contemplative Mysticism*: http://www.wayoflife.org/free_ebooks/evangelicals_and_mysticism.php.

Richard Foster, Quaker, "Peetvader" van contemplatief gebed, auteur van "Celebration of discipline" (Het nieuwe leven) en andere boeken, beveelt contemplatief gebed aan, maar waarschuwt tegelijk dat dit gevaarlijk is:

"Ik wil ook een woord van waarschuwing geven. In de stille contemplatie van God komen we diep het geestelijke rijk binnen, en er bestaat zoets als bovennatuurlijke leiding die geen goddelijke leiding is. Alhoewel de Bijbel ons niet veel informatie geeft over de natuur van de geestelijke wereld, weten we toch ... dat er verschillende rangen van geestelijke wezens bestaan, en sommigen van hen werken beslist niet samen met God en Zijn weg! ... Maar voor nu wil ik u aanmoedigen om gebeden van bescherming aan te leren en te praktiseren.... Alle duistere en boze geesten moeten nu weggaan". *Prayer: Finding the Heart's True Home* - <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kundalini2.pdf>

Moge God ons, in deze boze uren, helpen de moed te hebben om Hem te eren en te gehoorzamen, veeleer dan mensen, en te weigeren de massa te volgen die de Bijbel niet wil volgen.

"Geliefden, toen ik mij er met alle inzet toe zette u te schrijven over de gemeenschappelijke zaligheid, werd ik genoodzaakt u te schrijven met de aansporing om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is" (Judas 3).

Lees ook:

- o Over de zgn. "Gemeente van Christus": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GemeenteVChristus.pdf>
- o Over Contemplatieve Mystiek: <http://www.verhoevenmarc.be/contemplatief.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm